

Arrest

nr. 312 411 van 3 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VELLE
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat V. VELLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1998.

1.2. Verzoeker dient op 8 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 1 februari 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 februari 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dewelke op 19 augustus 2021 wordt ingetrokken.

1.5. De commissaris-generaal neemt op 6 oktober 2022 opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M. S., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent afkomstig uit Sur Dag, een dorp gelegen in het Rodat district van de provincie Nangarhar. U woonde er met uw beide ouders, twee zussen en één broer. U heeft de Pashtun etnie en bent een soennitisch moslim. U bent ongeschoold en had een winkel met algemene voedingswaren. U heeft uw gehele leven gewoond in Sur Dag, een regio waar de taliban een grote aanwezigheid onderhielden. De Afghaanse lokale politie was er tevens aanwezig. U verkocht er voedingswaren aan de politieagenten die er waren gestationeerd. Dit was echter niet naar de zin van de taliban. U verkreeg een dreigbrief van de taliban. U diende onmiddellijk te stoppen met zaken te verkopen aan de politieagenten. Uw vader ging hierop naar het districtshuis om een advies te vragen aan de overheid. Ze verzekerden uw vader dat u de winkel mocht heropenen, er ging immers niets gebeuren. Hierop heropende u uw winkel. Er kwam echter een opnieuw een dreigbrief van de taliban. Ditmaal werd u tevens beschuldigd van verraad omdat uw vader naar de overheid stapte. Zeven dagen na het ontvangen van deze laatste dreigbrief, werd uw winkel in brand gestoken door de taliban. Hierop vluchtte u naar uw oom in het nabijgelegen huis. Er brak een gevecht uit tussen de taliban en de lokale politie, waarbij er twee talibanleden stierven. Bij dit gevecht werden de deuren van uw huis in brand gestoken. Gezien er leden van de taliban waren gestorven tijdens dit incident vreesde u dat de taliban achter u aan zou komen. U besloot Afghanistan te verlaten. U vertrok naar Iran om daarna naar Turkije te gaan. Hierna maakte u de oversteek naar Bulgarije, waarna u naar Servië verder reisde. Vervolgens reisde u via Roemenië naar Hongarije om vervolgens naar Oostenrijk te gaan. Tenslotte reisde u via Duitsland naar België. Op 8 juli 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uw taskara en het bijbehorende postpakket neer.

Op 26 februari 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 13 april 2021 tekende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV of de Raad) beroep aan tegen de beslissing van het CGVS. Uw advocaat voegde een begeleid schrijven over de algemene situatie na de machtsovername toe aan het verzoekschrift gericht aan de Raad. Op 19 augustus 2021 trok de Commissaris-generaal de beslissing in naar aanleiding van de machtsovername van de taliban. Op

2 september 2021 werd uw beroep door de RvV verworpen. U legde sindsdien geen nieuwe documenten neer. Op 25 augustus 2021 maakte uw advocaat per e-mail een aanvullende observatie nota over aan het CGVS om de eerder genomen weigeringsbeslissing in uw verzoek te herzien.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6,

eerste lid vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, 5 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, 5 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, g 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, 55 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, g 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, 5 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, 5 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, g 1, eerste lid vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, 5 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 22 juli 2020, stelt dat u op datum van 15 juli 2020 ouder dan achttien jaar bent, vermoedelijk 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Dat u bij aankomst in België (VIB op 08/07/20) 17 jaar oud zou geweest zijn blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Uw bedrieglijke verklaringen aangaande uw leeftijd is echter niet het enige element dat twijfels doet rijzen omtrent uw werkelijke identiteit. Zo verklaart u bekend te staan als S.M. (CGVS p. 4 en DVZ, CGVS vragenlijst). Gevraagd of u ooit een andere naam heeft gehad of een andere naam gebruikte, stelt u dat dit niet het geval was (CGVS p. 4,6). Het tegendeel blijkt echter waar. Uit het EURODAC-onderzoek blijkt dat u in twee andere EU-lidstaten een andere naam heeft aangewend. In Oostenrijk en Roemenië gebruikte u de naam S.K. (zie informatie toegevoegd aan map). Geconfronteerd met deze informatie, bekent u plots wel een

ander naam te hebben gebruikt (CGVS p. 6). U stelt dat u de naam K. niet leuk vond, en later veranderde in M. (CGVS p. 6). U stelt hierbij dat veel personen K. of J. gebruiken, maar dat u het dan veranderde vanwege uw vader (CGVS p. 6). Dit neemt niet weg dat u bewust loog over het gebruik van andere namen wanneer u hierover expliciet werd bevraagd. Dit doet zeer ernstige twijfels rijzen met betrekking tot uw identiteit en de waarachtigheid van uw verklaringen. Deze twijfel wordt versterkt door het feit dat u geen weet lijkt te hebben van de locatie van andere M. in Afghanistan (CGVS p. 5). Dit terwijl deze stam een zeer sterke aanwezigheid heeft in Afghanistan, onder andere in Nangarhar, Kunduz en Ghazni. Het centrum van de stam Momand bevindt zich trouwens in het district Mohmand Dara, hetgeen niet ver verwijderd is van uw eigen beweerde district van Rodat zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier (zie info blauwe map). Verder slaagt u er ook niet in één enkel prominent lid van de Momand-stam doorheen Afghanistan te benoemen (CGVS p. 5). Dit terwijl er verscheidene Momand in het parlement zetelen (zie info blauwe map). Dat u, als beweerd lid van de Momand-stam, niet kan zeggen waar de Momand stamleden voornamelijk gevestigd zijn of ook maar één prominent lid van de Momand kan opnoemen, is weinig overtuigend. Dit gegeven, gepaard met uw verschillende namen (zie supra), doet zeer ernstig twijfelen aan uw beweerde identiteit.

Voorts werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u altijd in Rodat heeft gewoond waar uw problemen met de taliban zich hebben afgespeeld.

Ook het profiel dat u zich aanmeet als zijnde een landbouwer is weinig geloofwaardig. Zo stelt u dat u lid bent van een familie van landbouwers (CGVS p.8,9). Zo zou u vooral tarwe verbouwen (CGVS p. 8). Net zoals het merendeel van de bevolking in Rodat (zie info blauwe map). Gevraagd wanneer u de tarwe oogst en zaait, antwoordt u echter dat u oogst en zaait in de winter en zomertijd (CGVS p. 8). U kan echter niet zeggen in welke maanden er wordt gezaaid en geoogst (CGVS p. 8). Dat u als landbouwer, die zou wonen in een zeer agrarische maatschappij, niet kan zeggen in welke maanden er precies wordt geoogst en gezaaid, is wederom weinig overtuigend. Een goede kennis van de kalender is nochtans van noodzakelijk belang voor het inplannen van oogst en zaaitijden. Het is aldus zeer ongeloofwaardig dat iemand afkomstig uit een agrarisch milieu een dermate gebrekkige kennis van de oogst- en zaaitijden heeft. U lijkt ook geheel niet bekend te zijn met de Afghaanse maateenheden die worden aangewend voor het aanduiden van grond (CGVS p. 8). Men zou evenwel verwachten dat u als landbouwer weet zou hebben van 'jerib' en 'biswa', eenheden die doorgaans worden gebruikt voor de grootte van land aan te duiden (CGVS p. 8). Uw gebrek aan agrarische basiskennis doet wederom ernstige twijfels rijzen omtrent het profiel dat door u wordt aangewend. Verder blijkt u ook niet in staat om verdere informatie te verschaffen over de familiale achtergrond van uw vader. U stelt dat uw vader één zus heeft die in een naburig dorp woont (CGVS p. 9). Verder zou uw vader zeker één oom hebben genaamd Y. K. (CGVS p. 9). U kan echter niet zeggen waar deze persoon woont (CGVS p. 9). Gevraagd naar overige familieleden van uw vader verklaart u dat er mogelijk nog zijn, maar dat u er geen informatie over heeft (CGVS p. 9). Dit is opmerkelijk, gezien u verklaart dat uw vader wel degelijk van Rodat afkomstig is (CGVS p. 9). Men zou dan ook verwachten dat u meer informatie zou kunnen verschaffen over uw familie langs vaderszijde, temeer daar er in Afghanistan zeer nauwe familieverbanden worden onderhouden. U verklaart hierbij dat u minderjarig was, en uw vader u niet op bezoek nam naar zijn kant van de familie, maar dat enkel uw vader hen ging bezoeken (CGVS p. 9). Rekening houdend met het resultaat van uw leeftijdsonderzoek is het niet aannemelijk dat u bij uw beweerde vertrek uit Afghanistan, ongeveer in oktober 2018, nog minderjarig zou zijn geweest. Uw excuus dat u niet meeging op familiebezoek omdat u nog minderjarig zou zijn geweest, houdt dan ook geen enkele steek. Zelfs al ging u niet mee met uw vader, zou men verwachten dat u toch iets zou vernomen hebben over het bestaan van deze familie. Temeer daar uw vader afkomstig was uit Rodat en aldus zijn familie vermoedelijk ook. Het tegendeel blijkt echter waar, u heeft geen enkele verdere informatie over uw familie langs vaderszijde. Dat u geen beeld kan schetsen van uw familie langs vaderszijde, komt allesbehalve doorleefd over en doet twijfelen aan uw de beweerde afkomst van uw vader. Indien uw vader immers werkelijk van Rodat afkomstig was, zou u meer informatie kunnen verschaffen over zijn familiale achtergrond. Temeer daar u verklaart in eenzelfde district te vertoeven.

Uw geografische kennis is ook allesbehalve overtuigend. U bent weliswaar bekend met plekken zoals Kabul Camp (CGVS p. 11). Zo weet u dat er mensen van verscheidene origine woonachtig zijn en dat er veel winkels zijn (CGVS p. 11). U lijkt zich echter niet bewust van het feit dat de inwoners van Kabul Camp er noodgedwongen verblijven. Het is immers een kamp opgericht om onderdak te bieden aan personen die gewapende conflicten ontvluchten (zie info blauwe map). U stelt echter niet te weten waarom de bewoners in Kabul Camp verblijven, hetgeen getuigt van een oppervlakkige kennis in uw hoofde (CGVS p. 11). Indien u werkelijk van Rodat afkomstig was zou men verwachten dat u weet had van het feit dat Kabul Camp bewoond wordt door vluchtelingen. In eenzelfde stramien heeft u ook weet van Ghazi Amanullah Khan stad

(CGVS p. 12). U kan echter niet zeggen wie deze Ghazi Amanullah Khan juist was (CGVS p. 12). Indien u werkelijk van de regio afkomstig was, zou u weten dat deze stad werd vernoemd naar één van de prominentste personen van de Afghaanse geschiedenis, zijnde Amanullah Khan (zie informatie in blauwe map). Het is tevens opmerkelijk dat u niet juist lijkt te weten wanneer de stad werd gebouwd (CGVS p. 12). U weet enkel dankzij uw vader dat het recentelijk werd gebouwd (CGVS p. 12). Nochtans werd de stad in 2008 opgericht (zie info blauwe map). Gezien u op dat moment rond de tien jaar was, zou men verwachten dat u zelf toch een idee had van wanneer de stad werd gebouwd, temeer daar u verklaart dat de stad nabij uw dorp was gelegen (CGVS p. 12). Verder lijkt u ook geen enkel weet te hebben van Surkh Diwal (CGVS p. 13). Dit terwijl Surkh Diwal de locatie was van een ernstig landconflict tussen de bewoners en de overheidstroepen (zie info blauwe map). Verder lijkt u ook geen besef hebben van de geplaveide snelweg die doorheen het district gaat richting Torkham (CGVS p. 17). Sterker nog, u heeft nooit van Torkham gehoord (CGVS p. 14). Dat u de hoofdtoegang tot Pakistan niet kent is in het geheel niet in overeenstemming te brengen met uw beweerde herkomst. Temeer daar deze toegangspoort in het naburige district van Mohmand Dara ligt (zie info blauwe map). Het is immers het belangrijkste handels- en migratiepunt tussen Afghanistan en Pakistan (zie info blauwe map). U slaagt er enkel in de geplaveide snelweg richting het districtshuis te benoemen, terwijl de snelweg die naar Torkham gaat wel degelijk doorheen Rodat loopt (CGVS p. 17). Toegegeven kan u de weg naar het districtshuis uitgebreid beschrijven, alsook de locatie van verscheidene bazaars en scholen (CGVS p. 11,16). Maar net buiten het district slaagt u er niet het centrum van Batikot, Nader Shah, te benoemen (CGVS p. 16). Evenmin bent u bekend met Nowabad en Sepai, dorpen die net over de districtsgrens van Rodat en Batikot liggen, op enkele kilometers van uw dorp Sur Dag (zie info blauwe map). U heeft klaarblijkelijk ook geen weet van het feit dat Batikot een groot aantal olijf- en citrusboerderijen telt (zie info blauwe map). Dat u verscheidene locaties binnen Rodat kan benoemen, maar niets weet van Batikot terwijl uw dorp er net naast ligt, geeft blijk van zeer oppervlakkige kennis en een eerder ingestudeerde indruk. Van de Akhunzada schrijn heeft u ook nooit gehoord (CGVS p. 13). Dit terwijl de schrijn kennelijk bezoekers trok vanuit heel Afghanistan en Pakistan, en werd opgeblazen door de puriteinse taliban (zie info blauwe map). Dat u deze alom bekende trekpleister niet kent, terwijl het ligt in het naburige district van Batikot kan niet overtuigen. Uw kennis lijkt hier beperkt door een arbitraire scheidingslijn, getuigt niet van een vertrouwde relatie met de onmiddellijke omgeving. Dat u verder wel vier schrijnen kan oplijsten, maakt dan ook vooral een ingestudeerde indruk (CGVS p. 13). Hetzelfde kan gezegd worden over uw kennis van de nabije districten. U stelt op correcte wijze dat Haska Meena, Batikot, Kot, Chaparhar en Behsud grenzen aan Rodat (CGVS p. 13). U kan echter geen enkel ander district van Nangarhar provincie opnoemen. Welke provincies er aan Nangarhar grenzen, weet u ook niet (CGVS p. 14). U heeft ook nooit gehoord van Daronta (CGVS p. 14). Dit terwijl de dam van Daronta geheel Jalalabad voorziet van elektriciteit (zie info blauwe map). Dergelijke gebrekkige en fragmentarische kennis wijst wederom op een ingestudeerd karakter, overtuigt allerm minst en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook in grote mate. Ook uw kennis van lokale rampen kan niet overtuigen. Zo herinnert u zich verscheidene aardbevingen en regenval (CGVS p. 14). Van enige rampen in Baro, de regio waarin uw dorp van Sur Dag ligt, heeft u geen weet (CGVS p. 14). Dit doet de wenkbrauwen fronsen, daar er in 2017 een gigantische brand woedde waarbij er 60 huizen werden verwoest in Baro (zie info blauwe map). Verder maakt u gewag van een aanslag op een zekere Ferodon, waarbij er vier van uw dorpsgenoten omkwamen (CGVS p. 14). Volgens de informatie hieromtrent vond deze aanval echter plaats in Jalalabad, niet in Rodat (zie informatie blauwe map). U bent bekend met de aanslag die plaatsvond op Eid waarbij er verscheidene doden vielen (CGVS p. 14,17). U slaagt er echter niet in om deze juist in de tijd te plaatsen. U stelt immers dat deze aanslag ergens tussen de vier of vijf jaar geleden plaatsvond (CGVS p. 14,17). Dit terwijl de aanslag in 2018 plaatsvond, drie jaar geleden (zie info blauwe map). Dat u zich zo vergist over een aanslag waarbij meer dan dertig mensen om het leven kwamen, kan wederom niet overtuigen. Naast uw gebrekkige geografische kennis slaagt u er ook niet in voldoende informatie te geven over prominente personen van het district. Gevraagd wie het districtshoofd was stelt u op correcte wijze dat dit Haji Khaksar was (CGVS p. 13). U kan echter geen verdere informatie over deze persoon verstrekken (CGVS p. 13). Over zijn voorgangers bekend u geen informatie te hebben (CGVS p. 13). De namen Nasim Shinwari en Esa Khan Zwak zijn u dan ook onbekend, desondanks het feit dat ze wel degelijk aan het hoofd van Rodat stonden (zie info blauwe map). Wel bent u bekend met Zarawar Zahid, een commandant van de politie (CGVS p. 13,17). U kan echter niets zeggen over zijn uiteindelijke lot (CGVS p. 17). Dit terwijl de alom bekende generaal van de politie in 2016 werd gedood in een bomaanslag (zie info blauwe map). Daarbij werd er een politieacademie in zijn naam opgericht in uw regio (zie info blauwe map). U had echter geen enkel idee wat de naam van deze politieacademie was (CGVS p. 13). Uw kennis getuigt wederom van een bijzondere oppervlakkigheid en lijkt louter ingestudeerd te zijn. Verder gevraagd naar wie Qari Ziaur Rahman was, stelt u dat hij een taliban of Daesh-commandant was (CGVS p. 17). Dit doet verbazen, daar Qari Ziaur Rahman een door de overheid gesteunde militie leidde tegen de taliban in Rodat (zie info blauwe map).

Verder bent u ook niet bekend met Haji Hayat Khan, een prominent stammenleider die werd gedood in Kabul Camp (CGVS p. 17, zie info blauwe map). Gevraagd naar de identiteit van ene Abdulwali ook gekend als Mansour, stelt u dat Abdullah én Mansour lid waren van de taliban in uw dorp (CGVS p. 18). U lijkt echter niet

verder te kunnen vertellen over Mansour, dit terwijl hij gekend stond als de tweede belangrijkste taliban-commandant in het district vooraleer hij werd gearresteerd in 2016 (CGVS p. 18, zie info blauwe map). Verder bent u ook niet bekend met de gouverneur van Nangarhar. U verwijst naar een zekere Ayatullah Khogyani, die geenszins gouverneur was van Nangarhar (CGVS p. 14, zie info blauwe map). Deze uiterst lacuneuze kennis kan op geen enkele manier overtuigen en staat haaks op de verklaringen dat u afkomstig zou zijn van het district Rodat, laat staan dat u er uw gehele leven zou hebben gewoond. Ook uw reisweg richting Europa kan niet overtuigen. U stelt dat u een auto nam naar Iran. U heeft echter geen idee welke gebieden u doorkruiste tot Iran. Gevraagd door het CGVS welke districten u passeerde naar Iran stelt u geen enkel idee te hebben. U weet zelfs niet welke provincies u passeerde (CGVS p. 23). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert.

De documenten die u voorlegt, met name uw taskara en het bijbehorende postpakketje, kunnen weinig doen om deze ongeloofwaardigheden te weerleggen. Er kan weinig waarde aan uw taskara worden gegeven, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Dergelijk stuk kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Rodat gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Rodat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, g 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud op 1 februari 2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovernamen een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, 5 1 vw. en art. 17, g 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovernamen geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovernamen en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt: naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52 van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, g 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, 5 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan

[Security situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/Security%20situation.pdf), EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari - 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, 52, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, g 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, g 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, g 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel

een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, g 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, 55 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 5 75 en 5 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, 55 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 55 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, 5 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 55 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 55 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting - of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, g 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten

omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 55/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1A, § 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

“A. Wat de ouderdom van verzoeker betreft

Overwegend dat tegenpartij onderlijnt dat : [...]

Dat de ouderdom van verzoeker opnieuw geschat werd, ten gevolge van een test om de botleeftijd te schatten, waarvan iedereen weet dat het heel weinig doorslaggevend is, daar deze testes altijd en steeds betwist worden.

Dat artikel in SCIENCE ET AVENIR van 26 maart 2019 benadrukt : [...]

Dat het erbij voegt : [...]

Dat artikel van het « Platform kinderen op de vlucht » onderlijnt dat : [...]

Dat het eenvoudige feit dat de leeftijdschatting de ouderdom van verzoeker niet bevestigt niet in zijn hoofd een oneerlijkheid betekent, des te meer gezien de foutenmarge die op gebied van de schatting van de ouderdom door botanalyse bestaat.

Dat het ten onrechte is dat tegenpartij zich op dit element baseert om aan de geloofwaardigheid van verzoeker te twijfelen.

B. Wat de Afghaanse herkomst van verzoeker betreft

Overwegende dat tegenpartij beschouwt dat verzoeker zijn verplichting tot meewerking in het kader van zijn asielaanvraag, niet vervuld heeft. [...]

Dat zij aan verzoeker verwijt niet gezegd te hebben dat hij een andere naam gebruikt had, namelijk S. K.

Dat het nochtans over een heel veel gebruikte naam gaat en verzoeker dacht dat dit niet belangrijk was. Dat hij deze naam, hoofdzakelijk op zijn facebook profielen gebruikte.

Dat hij van naam veranderd was, omdat hij van zijn naam niet hield.

Overwegend dat tegenpartij aan verzoeker verwijt niet de juiste naam van de maanden waarin gezaaid wordt te kunnen geven.

Dat nochtans verzoeker verduidelijkt heeft (p. 8 in de nota's): [...]

Dat het dus in werkelijkheid zijn broer en zijn neef die voor de gronden van de familie zorgen.

Dat het verwijt van tegenpartij dus niet relevant is.

Overwegend dat tegenpartij aan verzoeker verwijt niet in staat te zijn meer details over zijn familie van vaderszijde te kunnen geven.

Dat nochtans verzoeker al de informatie in zijn bezit over de familie van zijn vader gegeven heeft (p. 9 van de nota's) : [...]

Dat hij verduidelijkt heeft dat : [...]

Dat het feit dat de vader van verzoeker niet naast van zijn familie was, niets wegneemt aan de geloofwaardigheid van verzoeker.

Dat verzoeker elementen over de familie van vaderszijde, waarover hij niet beschikt, niet kan geven.

Overwegend dat tegenpartij eraan toevoegt : [...]

Dat verzoeker het dictrichthoofd heeft kunnen noemen, namelijk Haji Khaksar (p. 5 van de nota's).

Dat hij ook Ferodon en Razit Khan (p. 13 van de nota') kon noemen

Dat hij ook Zarawar Zahid, een commandant van de politie kon noemen.

Dat hij ook in staat was het lopende jaar in Afghanistan te noemen (p 4 van de nota's).

Dat verzoeker ook in staat was de identiteit van de leider van zijn stam te geven (p 5 van het verhoor) : [...]

Hoewel hij de juiste localisatie niet kon geven, was verzoeker in staat de naam van de andere stammen te geven (p. 5 van de verhoornota's) : [...]

Dat verzoeker aanduidingen gegeven heeft over de plaats waar de winkel waar hij ging om de spullen van de familie te kopen lag (p. 11 van de nota's) [...]

Dat hij inlichtingen gegeven heeft wat de scholen in Afghanistan betreft (p. 12 avn de nota's) : [...]

Dat verzoeker aanwijzingen heeft kunnen geven betreffende de dorpen die rond zijn dorp van herkomst liggen (p. 12 van de nota's) : [...]

Dat hij informatie kon geven over de parken in de omgeving (p. 12 van de nota's) : [...]

Dat hij de namen van de verschillende schrijnen in de streek kan geven (p. 13 van de nota's).

Dat verzoeker de namen van de aangrenzende districten heeft kunnen aanduiden : [...]

Dat hij de naam van de steden in de omgeving van het centrum op heel gedetailleerde wijze heeft kunnen noemen (p. 16 van de nota's) : [...]

Dat hij informatie gaf over de checkpoints : [...]

Dat al deze elementen wel aanduiden dat verzoeker bewezen heeft dat hij over een voldoende kennis van zijn streek van herkomst had.

Dat men ook moet herinneren dat hij, van de ene kant heel weinig gestudeerd heeft en van de andere kant dat hij heel jong was toen hij zijn land verlaten heeft.

Dat nochtans tegenpartij zich beperkt tot het onderlijnen van gerichte elementen, die verzoeker niet kent, zonder globaal met zijn situatie rekening te houden, noch met de talrijke informaties die hij heeft kunnen geven en dit zonder echt geschoold te zijn.

Dat het dus, ten onrechte is dat tegenpartij beschouwd heeft dat verzoeker niet kon bewijzen uit Afghanistan afkomstig te zijn en meer precies uit Sur Dag te Rodat.

Dat de argumenten, die zij als motivatie opwerpt niet relevant zijn, en dat daardoor tegenpartij de bepalingen van het middel schendt en meer bepaald het beginsel van voorzorg, zorgvuldigheidverlichting en motivatie.

C. Wat de documenten die door verzoeker neergelegd werden betreft

Overwegend dat verzoeker zijn taskara evenals een postpakket neergelegd heeft.

Dat tegenpartij van mening is dat men niet met dit document rekening moet houden, voor zover dat zij beschouwt dat verzoeker zich niet geloofwaardig heeft kunnen tonen.

Dat tegenpartij ook naar voren brengt dat er een heel hoog niveau van corruptie in Afghanistan bestaat.

Dat nochtans, de elementen die hierboven ontwikkeld werden, in tegendeel aantonen dat verzoeker heel veel details over zijn streek van herkomst heeft kunnen geven.

Dat het feit dat hij zijn taskara heeft kunnen neerleggen en het bewijs van het postpakket uit Afghanistan, zijn geloofwaardigheid en het feit dat zijn familie nog in Afghanistan leeft, nog versterken.

Dat men zich nochtans ook vragen mag stellen over de manier waarop verzoeker deze documenten kon krijgen, zelfs op basis van corruptie zoals door tegenpartij gesuggereerd wordt, indien hij niet uit Afghanistan afkomstig was.

Dat dit argument van tegenpartij niet relevant is.

Dat verzoeker ter ondersteuning van het onderhavige beroep bovendien de taskara van zijn vader voorlegt, die hij pas onlangs heeft ontvangen, de tijd dat zijn familie hem die kon toesturen.

Dat hij ook zijn vergunning om het beroep van handelaar uit te oefenen en getuigschriften toevoegt.

Dat deze documenten de geloofwaardigheid van verzoeker versterken.

Dat, hoewel verzoeker niet altijd alle geografische en historische vragen heeft kunnen beantwoorden, hij het voordeel van de twijfel moet krijgen en dat rekening moet worden gehouden met de volledigheid van zijn verklaringen en ingediende documenten.

Dat zijn verklaringen en het geheel van de ingediende stukken niet toestaan de herkomst van verzoeker op geldige wijze in twijfel trekken.

Dat tegenpartij dus de bepalingen van het middel schendt.

D. Wat de reis van verzoeker betreft

Overwegend dat tegenpartij aan verzoeker verwijt niet in staat te zijn geweest de namen van de provincies, waardoor hij in Iran gereisd is, te geven.

Dat verzoeker elementen heeft kunnen geven die bewijzen dat hij wel uit Afghanistan kwam.

Dat hij niet verplicht is de aardrijkskunde te kennen van al de landen die hij doorkruist.

Dat men ook de context moet herinneren waarin verzoeker zijn land van herkomst verlaten heeft.

Dat deze geterroriseerd was en voor zijn leven vreesde.

Dat hij door een land, dat hij absoluut niet kende gereisd is en waar hij nooit tevoren geweest was.

Dat hij uitlegde : [...]

Dat dus dit verwijt van tegenpartij absoluut niet gerechtvaardigd noch relevant is.

Dat door dit te vermelden, tegenpartij de bepalingen van het middel schendt.

E. Wat de vrees van verzoeker betreft in geval van terugkeer

Overwegende dat verzoeker, wat zijn vrees in geval van terugkeer verduidelijkt heeft [...]

Dat nochtans op geen enkel ogenblik, tegenpartij verzoeker ondervraagd heeft over de redenen waarom men hem zou kunnen beschuldigen een christen te zijn;

Dat in het kader van haar beslissing zij geen uitspraak maakt over de vrees van verzoeker en zich alleen tevreden stelt met beschouwingen over zijn herkomst.

Overwegend dat zij ook religieuze fundamentalisten blijven, die de charia strict toepassen : [...]

Dat de charia uitdrukkelijk uitsluit islam te kunnen verlaten evenals het feit ongelovig te zijn.

Dat de misdaad van apostasie met de dood gestraft is.

Dat er geen twijfel bestaat over het feit dat indien verzoeker naar AFGHANISTAN teruggestuurd wordt, hij het slachtoffer van de wreedheid van de taliban zal worden.

Dat nochtans het COI FOCUS van 20 februari 2018 onderlijnt dat: [...]

Dat het dus op de voorgrond stelt dat de handelaars een geprivilegieerd mikpunt vormen.

TWEEDE LID TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Loutere subsidiaire, vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt herkend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, b) en c) van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt: [...]

In het arrest Diakité (C-285/12) omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de notie “internationaal of binnenlands gewapend conflict” als [...]

De verwerende partij is echter van mening dat de verzoeker geen subsidiaire bescherming mag krijgen op grond van artikel 48/4, § 2, sub c, van de wet van 15 december 1980.

Sinds 15 augustus 2021, hebben Taliban het macht genomen in Afghanistan : [...]

Ondanks een vermindering van geweld na de machtsovername door de Taliban : [...]

Er zijn nog veel geweldsincidenten vanwege andere gewapende groepen : [...]

UNHCR riep, in een nota van augustus 2021, alle landen op om gedwongen terugkeer naar Afghanistan op te schorten, gezien de veranderende en onzekere situatie. De UNHCR riep elk land onder meer op om de Afghaanse vluchtelingen toegang tot zijn grondgebied te verlenen en het beginsel van non-refoulement te eerbiedigen : [...]

UNHCR heeft recent zijn positie over het toegang tot het grondgebied herbevestigd voor Afghaanse immigranten : [...]

In dit verband heeft uw Raad reeds geoordeeld dat door Afghanen ingediende asielaanvragen met bijzondere voorzichtigheid moeten worden geanalyseerd: [...]

Er zij op gewezen dat de bronnen waarop de motivering van verwerende partij is gebaseerd, van januari 2022 dateren en dat de laatste voor dit verslag verzamelde informatie dateren van 8 december 2021. Het blijkt duidelijk hier dat de gebruikte informatie door verwerende partij niet voldoende zijn geactualiseerd.

Merk ook op dat het EASO-verslag van januari 2022 benadrukt dat : [...]

Gezien op de hierboven ontwikkelingen, lijkt het voorbarig te denken dat het veiligheidssituatie zich heeft gestabiliseerd in Afghanistan. Het gebrek van actuele en objectieve informatie zou ons voorzichtig moeten maken.

Uw Raad heeft trouwens in een recent arrest benadrukt dat er geen voldoende nauwkeurige en actuele informatie voorligt te oordelen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd had : [...]

Vandaar blijkt het dat de analyse van verwerende partij over de veiligheidssituatie in Afghanistan die volgens haar gestabiliseerd had, voorbarig en onnadenkende is in het licht van de informatie hierboven vermeld.

Op dit ogenblik beschikken wij niet over voldoende nauwkeurige en actuele informatie om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd is.

Daardoor, nodigen wij de verwerende partij uit om ofwel zijn standpunt te heroverwegen, ofwel zijn standpunt over de veiligheidssituatie in Afghanistan te herzien, ofwel een "Fact-Finding Mission" (hierna FFM) naar Afghanistan te ondernemen om zijn standpunt over de stabilisering van de veiligheidssituatie in Afghanistan te bevestigen of te ontkennen.

Ter herinnering, heeft de European Country of Origin Sponsorship (hierna ECS) een verslag geschreven in november 2010 waarin de passende richtlijnen worden gegeven voor het uitvoeren van een FFM : [...]

In het licht van de hierboven ontwikkelingen, blijkt het duidelijk volgens ons dat de door verwerende partij verzamelde informatie onvoldoende zijn om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zich gestabiliseerd heeft.

2. De toepasselijkheid van artikel 48/4, §2, onder b) van de wet van 15.12.1980 in het licht van de ongekende humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan

a. Humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan

Afghanistan wordt momenteel geconfronteerd met een ongekende hongersnood" .. In een verklaring van 11 januari 2022 riepen de VN op tot bijstand aan Afghanistan . De helft van de bevolking - ongeveer 23 miljoen mensen - heeft voedselonzekeerheid en beschikt niet over voldoende voedsel, waarvan er 8,7 miljoen met de hongerdood worden bedreigd . Uit de peiling van het Wereldvoedselprogramma (WVP) blijkt dat naar verluidt slechts 2% van de Afghaanse bevolking voldoende eet. 12 . Een op de twee kinderen onder de vijf jaar is ondervoed en kan elk moment sterven als er geen hulp komt . Het WVP heeft gemeld dat de piekwinter in Afghanistan deze toch al catastrofale crisis nog verergert .

Volgens het WVP staat het land op de rand van een economische ineenstorting. Het agentschap zegt dat de acute ondervoeding in 25 van de 34 provincies boven het noodniveau ligt en naar verwachting zal verergeren .

Deze humanitaire crisis is de afgelopen jaren alleen maar toegenomen; het aantal mensen dat levensreddende humanitaire hulp nodig heeft, is de afgelopen drie jaar bijna verviervoudigd Afghanistan heeft het hoogste aantal mensen ter wereld die in noodsituaties niet over voedsel kunnen beschikken en dit aantal is het afgelopen jaar aanzienlijk gestegen.

De Afghaanse bevolking, die al zo'n 40 jaar in oorlog is, wordt geconfronteerd met exponentiële armoede en economische achteruitgang..

b. Verantwoordelijkheden van de actoren in de humanitaire crisis

De huidige humanitaire crisis in Afghanistan houdt gedeeltelijk verband met de droogte, maar deze droogte heeft politieke oorzaken, en de ernst van de huidige crisis wordt verklaard door de verantwoordelijkheid van specifieke actoren.

Afghanistan is namelijk een land waarvan de geografie niet erg bevorderlijk is voor de landbouw: slechts 12% van het land wordt als bebouwbaar beschouwd en het is sterk afhankelijk van complexe irrigatiesystemen. Tientallen jaren van oorlog en invasie hebben de onafhankelijkheid van Afghanistan op voedselgebied ernstig ondermijnd. Tijdens de Sovjetbezetting bijvoorbeeld maakte de bezetter gebruik van de vernietiging

van landbouwvoorzieningen (met name de vernietiging van irrigatiestructuren, maar ook van de routes voor het vervoer van voedsel) 18 om de verzetshaarden tegen de bezetting te ledigen ..

Het aanhoudende geweld in Afghanistan in de afgelopen decennia heeft ook geleid tot de vlucht van een groot deel van de bevolking van de landbouw naar de vermeende veiligheid van de steden, waar de ontheemden zich opeengepakt hebben, waardoor het vermogen van het land om voedsel te produceren nog verder is afgenomen. De opengelaten velden werden massaal omgezet in papaverteelt, en de afhankelijkheid van de papaverboeren werd in stand gehouden door de drugshandelaren, zodat zij verstrikt raakten in de teelt. Tussen 2001 en 2021 is het areaal voor de papaverteelt verdrievoudigd. .

De voedselonzekeerheid in Afghanistan is dan ook een reeds lang bestaand probleem.

Jarenlang, vóór de Taliban de macht overnamen, leefde de Afghaanse regering van internationale hulp en kneep zij een oogje dicht voor het misbruik van deze hulp. De corruptie in Afghanistan was endemisch en de miljarden aan humanitaire hulp droegen er niet toe bij dat het land zelfvoorzienend werd, maar kwamen ten goede aan corrupte rijke Afghanen .

Na de val van de regering van Ashraf Ghani schakelden veel boeren over op de winstgevender papaverteelt, die door de Taliban werd getolereerd , waardoor de voedselonzekeerheid nog verder toenam. Hoewel de Taliban hebben beloofd de opiumteelt te beëindigen, is het onduidelijk of dit ook werkelijk zal gebeuren.

Het belangrijkste is dat de machtsovername door de Taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven. De Verenigde Staten hebben de reserves van bijna 10 miljard dollar van de Afghaanse centrale bank bevroren en de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds hebben hun hulp opgeschort. Voormalige donorlanden willen geen zaken doen met de door de Taliban geleide regering, die door geen enkel land wordt erkend, en de Taliban weigeren concessies te doen, met name op het gebied van de rechten van de vrouw, die de impasse zouden helpen doorbreken.

Momenteel is Afghanistan niet in staat het hoofd te bieden aan de droogte als gevolg van het gebrek aan infrastructuur om het gebrek aan neerslag te compenseren, maar ook als rechtstreeks gevolg van de weigering van de Taliban hun internationale verplichtingen na te komen om de internationale financiële hulp op te schorten, de deviezenreserves van het land te bevriezen en de humanitaire hulp stop te zetten.²⁸

In deze context persen de Taliban voedsel en geld af van gemeenschappen en dwingen dorpelingen hen te voeden.²⁹

Het beleid van de Taliban berooft de meeste vrouwen ook van hun baan, die vaak de enige bron van inkomsten voor het huishouden was. ³⁰

Vrouwen in sectoren waar ze nog wel kunnen werken (gezondheidszorg, onderwijs), krijgen hun salaris niet uitbetaald vanwege de financiële crisis. Dit is ook te wijten aan het feit dat deze sectoren werden gefinancierd door buitenlandse donoren wier hulp is stopgezet.³¹

De combinatie van deze elementen heeft geleid tot de huidige hongersnood.

In tegenstelling tot wat de CGVS beweert, is de huidige humanitaire crisis in Afghanistan duidelijk het directe en indirecte gevolg van specifieke acties van specifieke actoren.

1. De humanitaire crisis in Afghanistan leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds bij verschillende gelegenheden geoordeeld dat een bijzonder betreurenswaardige sociaal-economische of humanitaire situatie neerkomt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het Hof heeft bijvoorbeeld geoordeeld dat de sociaaleconomische situatie van de Grieks-Cypriotische gemeenschap in Noord-Cyprus of die van de Roma in Roemenië voldeden aan het door artikel 3 EVRM vereiste niveau van ernst. ^{32 33} In beide gevallen waren de aangetroffen levensomstandigheden hetzij het gevolg van een discriminerende behandeling van een bepaalde bevolkingsgroep³⁴ , hetzij van maatregelen van de autoriteiten³⁵ .

In een situatie waarin een staat onverschillig blijft tegenover een situatie van armoede, kan er volgens het Hof sprake zijn van een schending van artikel 3 van het EVRM, mits de behandeling die het gevolg is van deze onverschilligheid een bepaalde graad van ernst bereikt ³⁶ .

Het Hof heeft ook een positieve verplichting voor de lidstaten erkend om onmenselijke en vernederende behandelingen als gevolg van sociaaleconomische omstandigheden te voorkomen, hoewel sociaaleconomische rechten niet rechtstreeks door het EVRM ³⁷ worden gewaarborgd. Terwijl het Hof in de zaak in kwestie, *Pancenko v. Letland* niet van mening was dat de resulterende situatie het door artikel 3 EVRM vereiste niveau van ernst bereikte, erkent zij het beginsel indien het niveau van ernst wordt bereikt.

In de zaak *MSS tegen Griekenland en België* heeft het Hof dit beginsel daadwerkelijk in praktijk gebracht, aangezien de situatie waarin de asielzoekers zich in Griekenland bevonden bijzonder ernstig was, aangezien zij niet konden voorzien in hun meest elementaire behoeften, voortdurend moesten vrezen voor geweld of diefstal, en geen uitzicht hadden op verbetering van hun situatie ³⁸ .

Het Hof heeft ook verduidelijkt dat het feit dat een groot aantal mensen het doelwit is van de betrokken behandeling, niet in de weg staat aan de toepassing van artikel 3 EVRM, zolang het risico maar voldoende concreet en waarschijnlijk is.³⁹ .

In dit arrest veroordeelt het Hof niet alleen Griekenland wegens schending van het Verdrag ten aanzien van asielzoekers op zijn grondgebied, maar ook België wegens het terugsturen van een asielzoeker naar

Griekenland. Het gaat hier om de positieve verplichting van de lidstaten om een persoon niet terug te zenden naar een land waar een ernstig risico bestaat op schending van het Verdrag, die later door het Hof is herhaald in de zaak Sufi en Elimi tegen het Verenigd Koninkrijk.⁴⁰

Om aan zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 3 EVRM te voldoen, moet een lidstaat van het Verdrag derhalve het risico van een schending van artikel 3 EVRM in het land van herkomst onderzoeken.⁴¹

In zijn arrest in de zaak SHH tegen het Verenigd Koninkrijk heeft het Hof verduidelijkt dat het er niet om gaat het Verdrag op te leggen aan niet-lidstaten, maar alleen om een lidstaat te verbieden een persoon die onder zijn toezicht staat, terug te zenden naar een Staat waar hij een behandeling riskeert die in strijd is met artikel 3 van het EVRM.⁴²

Volgens de heer MAES was het Hof aanvankelijk terughoudend met de toepassing van artikel 3 EVRM op de terugkeer naar een land waar de sociaal-economische en humanitaire omstandigheden problematisch zijn, maar heeft het dit idee geleidelijk aanvaard, waarbij het twee situaties heeft onderscheiden⁴³.

Het eerste geval is wanneer de sociaal-economische of humanitaire situatie noch direct, noch indirect door de autoriteiten van het land van terugkeer wordt veroorzaakt. In dit geval is het Hof van oordeel dat een verwijdering naar een dergelijk land alleen een schending van artikel 3 EVRM inhoudt wanneer er dwingende humanitaire redenen zijn. Vervolgens past het Hof de in het arrest N. tegen het Verenigd Koninkrijk geformuleerde ernsttoets toe.

Indien daarentegen de autoriteiten van het land van terugkeer of andere nietoverheidsactoren direct of indirect verantwoordelijk zijn voor de situatie in het land, zal het Hof aanvaarden dat bepaalde levensomstandigheden neerkomen op een onmenselijke of vernederende behandeling en zal het Hof het in artikel 3 EVRM⁴⁵ neergelegde beginsel van non-refoulement toepassen. Vervolgens zal de zwaarte krachttoets van MSS tegen Griekenland en België toegepast worden.

De relevantie van dit onderscheid en de toepassing ervan in de praktijk is echter twijfelachtig, omdat het moeilijk is een grens te trekken tussen deze twee hypothesen, met name in de context van klimaatcrises⁴⁶, die in de komende decennia waarschijnlijk een belangrijke kwestie zullen zijn voor de bescherming van de grondrechten.

In het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk, dat betrekking heeft op de humanitaire crisis in Somalië, lijkt het Hof de verantwoordelijkheid van statelijke en nietstatelijke actoren ruim uit te leggen. Zij is namelijk van oordeel dat het feit dat de droogte tot de humanitaire crisis heeft bijgedragen, niet volstaat om de directe en indirecte verantwoordelijkheid van de partijen bij het conflict uit te sluiten. Zij wijst er met name op dat de terroristische groepering Al Shabaab, die een deel van Somalië in handen heeft gekregen, humanitaire organisaties de toegang heeft geweigerd, waardoor de levensomstandigheden van de door haar gecontroleerde bevolkingsgroepen nog verder zijn verslechterd.⁴⁷

Gelet op de verantwoordelijkheid van de actoren achtte zij het gepast de redenering in MSS toe te passen in plaats van die in N. tegen het Verenigd Koninkrijk, en te analyseren in hoeverre verzoekers in staat zijn in hun basisbehoeften te voorzien, en wat de vooruitzichten zijn op verbetering op korte termijn. Zij constateerde een schending van artikel 3 van het EVRM, waarbij zij wees op het feit dat de helft van de bevolking voor voedsel afhankelijk was van humanitaire hulp, en dat de humanitaire hulp uit verschillende gebieden was teruggetrokken. De humanitaire crisis trof een kwart van de Somalische bevolking en dreigde op te lopen tot een derde.⁴⁸

Het Hof stelt dus uitdrukkelijk dat de voor de toepassing van artikel 3 EVRM vereiste ernstdrempel lager is wanneer de humanitaire crisis in een land het - zelfs gedeeltelijke, rechtstreekse of indirecte - gevolg is van een conflict.

Enkele maanden later werd het Hof in de zaak Hussein tegen Zweden verzocht zich te buigen over de levensomstandigheden in Afghanistan, dat ook door een gewapend conflict werd gekenmerkt. In dit arrest volgde het Hof een wezenlijk andere, en nogal onduidelijke, redenering, waarbij het van oordeel was dat hoewel sociaal-economische en humanitaire overwegingen van essentieel belang zijn bij de kwestie van gedwongen terugkeer naar een specifieke regio van het land van herkomst, deze overwegingen niet noodzakelijk van invloed zijn op het risico van schending van artikel 3 van het EVRM in deze regio's.

Een verklaring voor dit op het eerste gezicht tegenstrijdige standpunt is te vinden in het latere arrest SHH tegen het Verenigd Koninkrijk, waarin het Hof uitlegt dat de situatie in Afghanistan niet vergelijkbaar was met die in Somalië. Het Hof legt uit dat de humanitaire crisis in Afghanistan weliswaar ook het gevolg is van een aanslepend conflict, maar dat er in Afghanistan nog steeds staatsstructuren bestonden, zij benadrukt dat de hoofdstad Kabul onder controle van de regering stond en niet van islamistische opstandelingen zoals Mogadishu en Centraal-Somalië, en zij onderstreept tenslotte de belangrijke aanwezigheid van humanitaire hulp in Afghanistan. Het Hof wijst tevens op de inspanningen die de Afghaanse autoriteiten hebben geleverd om de bevolking te beschermen, hoewel de resultaten ontoereikend blijven.⁵⁰

Het Hof grijpt dus niet terug op de in de zaken Sufi en Elmi ontwikkelde rechtspraak, maar is van oordeel dat de situatie in Afghanistan in 2013 aanzienlijk anders was. Enkele maanden na de val van de Afghaanse regering lijkt de situatie in Afghanistan met de hongersnood aldaar in vele opzichten op de situatie in Somalië in 2011, en de elementen waarop het Hof zijn vaststelling van een algemene situatie van schending van artikel 3 EVRM heeft gebaseerd, zijn ook thans in Afghanistan aanwezig.

2. Subsidiaire bescherming kan worden toegepast in situaties van economische crisis/hongersnood

In het internationale beschermingsrecht correspondeert artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn⁵¹ met het beginsel van non-refoulement van artikel 3 van het EVRM: [...]

Dit artikel is in Belgisch recht omgezet in artikel 48/4, b) van de wet van 15 december 1980.

M. MAES benadrukt dat de werkingssfeer van artikel 15 b) van de Kwalificatierichtlijn beperkt is tot onmenselijke en vernederende behandeling door de in artikel 6 van de richtlijn: [...]

Om een beroep te kunnen doen op artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn, lijkt het noodzakelijk dat de humanitaire crisis of de sociaaleconomische situatie die het niveau van ernst van artikel 3 EVRM zou bereiken, het gevolg is van opzettelijk of nalatig handelen door overheids- of niet-overheidsactoren.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJEU) heeft de contouren van artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn verduidelijkt in zijn arrest M'Bodj (HvJEU, 18 december 2014, Mohamed M'Bodj tegen Belgische Staat, C-542/13): [...]

De parallel is treffend met het arrest N tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens : [...]

In de eerste plaats zij erop gewezen dat het arrest M'Bodj betrekking had op de specifieke situatie waarin een onmenselijke of vernederende behandeling, die een aan een ernstige ziekte lijdende verzoeker zou kunnen ondergaan indien hij naar zijn land van herkomst wordt teruggezonden, het gevolg is van het ontbreken van een adequate behandeling in zijn land. Voor deze specifieke situatie heeft het Hof de toepassing van de subsidiaire bescherming afhankelijk gesteld van het bestaan van een opzettelijke ontneming van de zorg.

De verantwoordelijkheid van de betrokken actoren kan echter niet al te strikt worden uitgelegd zonder de subsidiaire bescherming zinloos te maken.

De subsidiaire bescherming zal immers alleen van toepassing zijn wanneer de gevreesde behandeling geen vervolging is in de zin van het Verdrag van Genève. Elke onmenselijke of vernederende behandeling op grond van "ras, godsdienst, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging" vormt vervolging die moet leiden tot de erkenning van de status van vluchteling.

Hoewel uit de Kwalificatierichtlijn volgt dat de toepassing van subsidiaire bescherming verantwoordelijkheid van de actoren vereist, impliceert deze verantwoordelijkheid geen vrijwillige behandeling door deze actoren, zonder welke artikel 15, onder b), van de Kwalificatierichtlijn zinloos zou zijn.

De humanitaire crisis die Afghanistan thans kenmerkt, de hongersnood die het leven van een groot deel van de bevolking bedreigt, is duidelijk het gevolg van het optreden van actoren. De machtsovername door de Taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, hebben ertoe geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.

In strijd met de "New Policy for the Examination of Applications for International Protection from Afghanistan" van het CGVS wordt aan Afghanen die niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, subsidiaire bescherming verleend wegens het risico van onmenselijke of vernederende behandeling in verband met de humanitaire crisis en de hongersnood in hun land.

De analyse van het COI Focus die door tegenpartij ter staving van haar beslissing neergelegd werd.

Uit het verslag NANSEN van 23 juni 2022 betiteld : "Afghanistan : het gewicht van de bronnen – guidelines van de UNHCR en richtlijnen van de EUAAA : [...]

Verzoeker verwijst naar de inhoud van dit verslag voor meer details."

3. Aanvullende nota

De commissaris-generaal heeft op 21 juni 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van 4 november 2022
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van 2 februari 2024
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De commissaris-generaal heeft de door hem gehanteerde landeninformatie bovendien geactualiseerd middels zijn aanvullende nota van 21 juni 2024. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de taliban door de dood van twee talibanleden tijdens een gevecht tussen de taliban en de Afghaanse Lokale Politie (ALP) waarbij de taliban ook de deuren van zijn huis in brand staken. Tevens verklaart hij te worden vervolgd door de taliban omwille van de verkoop van voedingswaren aan de ALP en omdat zijn vader een advies ging vragen aan de overheid, na de ontvangst van de eerste dreigbrief van de taliban en hij hierdoor door de taliban beschouwd wordt als verrader. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten omwille van het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, omdat:

- (a) verzoeker de asielautoriteiten heeft trachten te misleiden omtrent zijn identiteit waarbij (i) het niet aannemelijk blijkt dat verzoeker bij aankomst in België 17 jaar oud was na het uitvoeren van een leeftijdstest

op 15 juli 2020, waaruit blijkt dat verzoeker op dat ogenblik 22,5 jaar was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar ; (ii) hij verklaarde nooit een andere naam te hebben gebruikt maar uit EUODAC-onderzoek blijkt dat verzoeker in Oostenrijk en Roemenië de naam S. K. heeft opgegeven en (iii) nadat verzoeker geconfronteerd werd met deze informatie, plots wel toegaf een andere naam te hebben gebruikt maar dit niet wegneemt dat verzoeker bewust loog over het gebruik van andere namen wanneer hij hier expliciet naar gevraagd werd;

(b) het weinig overtuigend is dat verzoeker als beweerd lid van de Momandstam niet kon zeggen waar de Momandstamleden voornamelijk gevestigd zijn en geen enkel prominent lid van de Momandstam kon opnoemen;

(c) verzoekers profiel als landbouwer weinig geloofwaardig is waarbij (i) hij niet kon zeggen in welke maanden tarwe geoogst en gezaaid moest worden en (ii) hij ook niet bekend was met de Afghaanse maateenheden die aangewend worden voor het aanduiden van de grootte van land;

(d) verzoeker niet in staat was om verdere informatie te verschaffen over de familiale achtergrond van zijn vader waarbij (i) hij niet kon zeggen waar zijn vaders oom woonde en buiten de zus en de oom van zijn vader hij geen verdere informatie had over andere familieleden, maar hij wel verklaarde dat er mogelijks nog andere familieleden langs vaderskant zijn; (ii) de verklaring van verzoeker dat hij minderjarig was en zijn vader hem niet meenam op familiebezoek niet aannemelijk is aangezien uit de leeftijdtest blijkt dat verzoeker op het moment van zijn vertrek in oktober 2018 meerderjarig was en (iii) zelfs als verzoeker niet meeding met zijn vader, men zou kunnen verwachten dat hij toch iets zou vernomen hebben over het bestaan van de familieleden langs vaderszijde, temeer omdat verzoekers vader uit Rodat afkomstig was en zijn familie vermoedelijk ook;

(e) verzoekers geografische kennis allesbehalve overtuigend is waarbij (i) hij niet wist dat de inwoners van Kabul Camp vluchtelingen zijn; (ii) hij niet wist wie Ghazi Amanullah Khan juist was waarnaar Ghazi Amanullah Khan stad vernoemd is en verzoeker ook niet juist wist wanneer deze stad werd gebouwd; (iii) hij niet wist wat Surkh Diwal is, een locatie van een ernstig landconflict tussen de bewoners en de overheidstroepen; (iv) verzoeker ook geen weet leek te hebben van de geplaveide snelweg die doorheen zijn district gaat richting Torkham en hij nog nooit van Torham, de hoofdingang tot Pakistan, had gehoord; (v) verzoeker er niet in slaagde het centrum van Batikot, Nader Shah, te benoemen en evenmin bekend was met Nowabad en Sepai, dorpen die net over de districtsgrens van Rodat en Batikot liggen; (vi) verzoeker ook geen weet had van het feit dat Batikot een groot aantal olijf- en citrusboerderijen telt; (vii) verzoeker ook nog nooit van de Akhunzada schrijn had gehoord terwijl deze schrijn kennelijk bezoekers trok vanuit heel Afghanistan en Pakistan en werd opgeblazen door de taliban; (viii) verzoeker geen enkel ander district van Nangarhar provincie kon opnoemen buiten Haska Meena, Batikot, Kot, Chaparhar en Behsud; (ix) verzoeker niet wist welke provincies er aan Nangarhar grenzen en (x) verzoeker nooit gehoord had van Daronta, de dam die geheel Jalalabad voorziet van elektriciteit;

(f) verzoekers kennis van lokale rampen niet kan overtuigen waarbij (i) hij geen weet had van rampen in Baro terwijl er in 2017 een gigantische brand woedde waarbij er zestig huizen werden verwoest; (ii) de aanslag op F. die verzoeker vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet plaatsvond in Rodat zoals verzoeker verklaarde maar wel in Jalalabad en (iii) verzoeker er niet in slaagde de aanslag die plaatsvond op Eid waarbij er verscheidene doden vielen, juist in de tijd te situeren aangezien hij verklaarde dat de aanslag vier of vijf jaar geleden plaatsvond terwijl de aanslag drie jaar geleden, in 2018, plaatsvond;

(g) verzoeker er niet in slaagde voldoende informatie te geven over prominente personen van het district waarbij (i) hij geen verdere informatie kon geven over het districtshoofd Haji Khaksar, buiten zijn naam, en de voorgaande districtshoofden zelfs niet kende; (ii) hij niets kon zeggen over het lot van Zarawar Zahid, een commandant van de politie terwijl de alom bekende generaal van de politie in 2016 werd gedood bij een bomaanslag en er een politieacademie in zijn naam werd opgericht; (iii) verzoeker de naam van de politieacademie niet kende; (iv) verzoeker verklaarde dat Qari Ziaur Rahman een taliban- of Daeshcommandant was, terwijl hij in werkelijkheid een door de overheid gesteunde militie leidde tegen de taliban in Rodat; (v) verzoeker ook niet bekend was met Haji Hayat Khan, een prominent stammenleider die werd gedood in Kaboel camp; (vi) wanneer verzoeker gevraagd werd naar Abdulwali ook gekend als Mansour, hij verklaarde dat zowel Abdullah als Mansour lid waren van de taliban in zijn dorp maar verder niets kon vertellen over Mansour terwijl hij gekend stond als de tweede belangrijkste talibancommandant in het district vooraleer hij werd gearresteerd in 2016 en (vii) verzoeker verder ook niet wist wie de gouverneur van Nangarhar was;

(h) verzoekers kennis over zijn reisweg naar Europa niet kan overtuigen waarbij hij verklaarde dat hij een auto nam naar Iran maar geen idee had welke districten en provincies hij juist doorkruiste tot Iran;

(i) verzoekers taskara en het bijbehorende postpakket de voorgaande ongeloofwaardigheden niet kunnen weerleggen.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.5. Verzoeker stelt dat de betrouwbaarheid van de leeftijdtest in vraag.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast. De door verzoeker geuite kritiek op de procedure van de leeftijdsbepaling, betreft ook loutere wetskritiek die buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Deze wetskritiek kan dan ook niet in aanmerking worden genomen om tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing te besluiten.

Wat betreft de taskara van verzoeker blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentenfraude", 14 januari 2021) dat dit document overigens onvoldoende bewijswaarde heeft om verzoekers beweerde leeftijd aan te tonen. Er wordt aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, *quod in casu* (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714). *In casu*, is er in Afghanistan sprake van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan de voorgelegde Afghaanse taskara kan dan ook maar beperkte bewijswaarde worden gehecht. De voorgelegde taskara kan *in casu*, gelet op zijn beperkte bewijswaarde, dan ook niet opwegen tegen de medische resultaten van het leeftijdsonderzoek.

Daarnaast werd verzoeker gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit – waaronder zijn leeftijd – en de door hem bijgebrachte documenten. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op dit leeftijdsonderzoek (zie NPO, p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud hield verzoeker vast aan zijn leeftijd volgens zijn taskara (zie NPO, p. 4). De opgegeven leeftijd is een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hier waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt, *quod non in casu*. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat de vaststellingen inzake het leeftijdsonderzoek allerm minst bijdragen tot de algehele geloofwaardigheid.

5.1.6. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing verder op pertinente wijze op dat verzoeker in Roemenië en Oostenrijk andere identiteitsgegevens heeft opgegeven. In de bestreden beslissing kan dienaangaande als volgt worden gelezen: *"Uw bedrieglijke verklaringen aangaande uw leeftijd is echter niet het enige element dat twijfels doet rijzen omtrent uw werkelijke identiteit. Zo verklaart u bekend te staan als S.M. (CGVS p. 4 en DVZ, CGVS vragenlijst). Gevraagd of u ooit een andere naam heeft gehad of een andere naam gebruikte, stelt u dat dit niet het geval was (CGVS p. 4,6). Het tegendeel blijkt echter waar. Uit het EUODAC-onderzoek blijkt dat u in twee andere EU-lidstaten een andere naam heeft aangewend. In Oostenrijk en Roemenië gebruikte u de naam S.K. (zie informatie toegevoegd aan map). Geconfronteerd met deze informatie, bekent u plots wel een ander naam te hebben gebruikt (CGVS p. 6). U stelt dat u de naam 'K.' niet leuk vond, en later veranderde in 'M.' (CGVS p. 6). U stelt hierbij dat veel personen Khan of Jan gebruiken, maar dat u het dan veranderde vanwege uw vader (CGVS p. 6). Dit neemt niet weg dat u bewust loog over het gebruik van andere namen wanneer u hierover expliciet werd bevraagd. Dit doet zeer ernstige twijfels rijzen met betrekking tot uw identiteit en de waarachtigheid van uw verklaringen."*

De Raad wijst er in dit verband op dat de verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht is om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het

verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. *In casu* stelt de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker andere identiteitsgegevens heeft opgegeven in Roemenië en Oostenrijk. Door louter te stellen dat het over een veelgebruikte naam gaat, dat hij dacht dat het niet belangrijk was dit te vermelden, dat hij deze naam hoofdzakelijk op zijn facebookprofielen gebruikt en dat hij van naam veranderd is omdat hij de vorige niet mooi vond, brengt hij de vaststellingen van de commissaris-generaal dat hij wel degelijk andere identiteitsgegevens heeft opgegeven in andere lidstaten niet aan het wankelen, noch werpt hij een nieuw licht op zijn zaak. Er kan verder nog op gewezen worden dat er door de *protection officer* uitdrukkelijk gevraagd werd of hij ergens een andere naam had gebruikt en verzoeker heeft hier ontkennend op geantwoord (zie NPO, p. 4). Dat verzoeker niet eerlijk is over de verschillende namen die hij heeft gebruikt tijdens zijn vlucht, doet afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

5.1.7. Wat betreft zijn kennis over de zaai- en oogsttijd van tarwe, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat het zijn broer en neef waren die werkten op de gronden en hij dit tijdens het persoonlijk onderhoud ook zo heeft verklaard. Met dit betoog slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. Vooreerst wijst de Raad erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker weliswaar stelde dat zijn neef en kleine broer voor de velden zorgen, doch dit enkel in antwoord op de vraag wie *“nu voor deze gronden [zorgt]”* (zie NPO, p. 8). Alleszins kan er van verzoeker ook wel degelijk worden verwacht dat hij enige kennis heeft over de zaai- en oogsttijd van tarwe, zelfs al werkte hij niet zelf op de gronden, aangezien niet alleen zijn familie, maar het merendeel van de mensen in Rodat tarwe verbouwt. Er kan verder op gewezen worden dat verzoeker ook helemaal niet bekend was met de Afghaanse maateenheden die worden gebruikt voor het aanduiden van grond (zie NPO, p. 8) terwijl dit toch verwacht kan worden aangezien verzoeker opgroeide in een agrarische familie en regio. De commissaris-generaal stelt dan ook op goede gronden vast dat: *“Ook het profiel dat u zich aanmeet als zijnde een landbouwer is weinig geloofwaardig. Zo stelt u dat u lid bent van een familie van landbouwers (CGVS p.8,9). Zo zou u vooral tarwe verbouwen (CGVS p. 8). Net zoals het merendeel van de bevolking in Rodat (zie info blauwe map). Gevraagd wanneer u de tarwe oogst en zaait, antwoordt u echter dat u oogst en zaait in de winter en zomertijd (CGVS p. 8). U kan echter niet zeggen in welke maanden er wordt gezaaid en geoogst (CGVS p. 8). Dat u als landbouwer, die zou wonen in een zeer agrarische maatschappij, niet kan zeggen in welke maanden er precies wordt geoogst en gezaaid, is wederom weinig overtuigend. Een goede kennis van de kalender is nochtans van noodzakelijk belang voor het inplannen van oogst en zaaitijden. Het is aldus zeer ongeloofwaardig dat iemand afkomstig uit een agrarisch milieu een dermate gebrekkige kennis van de oogst- en zaaitijden heeft. U lijkt ook geheel niet bekend te zijn met de Afghaanse maateenheden die worden aangewend voor het aanduiden van grond (CGVS p. 8). Men zou evenwel verwachten dat u als landbouwer weet zou hebben van 'jerib' en 'biswa', eenheden die doorgaans worden gebruikt voor de grootte van land aan te duiden (CGVS p. 8). Uw gebrek aan agrarische basiskennis doet wederom ernstige twijfels rijzen omtrent het profiel dat door u wordt aangewend.”*

5.1.8. De commissaris-generaal wordt verder door de Raad bijgetreden waar hij vaststelt dat: *“Verder blijkt u ook niet in staat om verdere informatie te verschaffen over de familiale achtergrond van uw vader. U stelt dat uw vader één zus heeft die in een naburig dorp woont (CGVS p. 9). Verder zou uw vader zeker één oom hebben genaamd Y. K. (CGVS p. 9). U kan echter niet zeggen waar deze persoon woont (CGVS p. 9). Gevraagd naar overige familieleden van uw vader verklaart u dat er mogelijk nog zijn, maar dat u er geen informatie over heeft (CGVS p. 9). Dit is opmerkelijk, gezien u verklaart dat uw vader wel degelijk van Rodat afkomstig is (CGVS p. 9). Men zou dan ook verwachten dat u meer informatie zou kunnen verschaffen over uw familie langs vaderszijde, temeer daar er in Afghanistan zeer nauwe familieverbanden worden onderhouden. U verklaart hierbij dat u minderjarig was, en uw vader u niet op bezoek nam naar zijn kant van de familie, maar dat enkel uw vader hen ging bezoeken (CGVS p. 9). Rekening houdend met het resultaat van uw leeftijdsonderzoek is het niet aannemelijk dat u bij uw beweerde vertrek uit Afghanistan, ongeveer in oktober 2018, nog minderjarig zou zijn geweest. Uw excuus dat u niet meeging op familiebezoek omdat u nog minderjarig zou zijn geweest, houdt dan ook geen enkele steek. Zelfs al ging u niet mee met uw vader, zou men verwachten dat u toch iets zou vernomen hebben over het bestaan van deze familie. Temeer daar uw vader afkomstig was uit Rodat en aldus zijn familie vermoedelijk ook. Het tegendeel blijkt echter waar, u heeft geen enkele verdere informatie over uw familie langs vaderszijde. Dat u geen beeld kan schetsen van uw*

familie langs vaderzijde, komt allesbehalve doorleefd over en doet twijfelen aan uw de beweerde afkomst van uw vader. Indien uw vader immers werkelijk van Rodat afkomstig was, zou u meer informatie kunnen verschaffen over zijn familiale achtergrond. Temeer daar u verklaart in eenzelfde district te vertoeven.” De Raad kan hier enkel vaststellen dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt, dat de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van zijn kennis over zijn vaders familie, die pertinent en draagkrachtig is, onderuit haalt of hier een ander licht op werpt.

5.1.9. Dat verzoeker wel degelijk over bepaalde zaken enige kennis had, doet geen afbreuk aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat er wel degelijk verwacht kan worden dat verzoeker meer weet over de geografie van zijn regio en over prominente personen binnen het district. Waar verzoeker zijn jonge leeftijd, evenals zijn ongeschooldheid aanhaalt, wijst de Raad erop dat noch uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er van verzoeker kennis of elementen werden verwacht, die het begrip van een jongvolwassene te boven gaan of een hogere scholing behoeven. Er werden algemene vragen gesteld omtrent zijn verblijfsplaatsen, zijn levensomstandigheden, zijn familie en de elementen die aan de grondslag van zijn vluchtrelaas liggen. Het betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ongeacht de scholingsgraad of leeftijd. De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker in gebreke blijft te concretiseren op welke wijze zijn profiel als laaggeschoolde, thans, jongvolwassene de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen zou brengen. De Raad wijst er ook op dat verzoeker al 18 jaar was op het moment dat hij Afghanistan verliet waarbij er toch verwacht kan worden dat verzoeker enige kennis heeft over zijn regio van herkomst.

5.1.10. Wat betreft de neergelegde taskara en het postpakket, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“De documenten die u voorlegt, met name uw taskara en het bijbehorende postpakketje, kunnen weinig doen om deze ongeloofwaardigheden te weerleggen. Er kan weinig waarde aan uw taskara worden gegeven, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Dergelijk stuk kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”* De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt, dat de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de neergelegde stukken, die pertinent en draagkrachtig is, onderuit haalt of hier een ander licht op werpt. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij ook de taskara van zijn vader en zijn vergunning om het beroep van handelaar uit te oefenen in het kader van huidig beroep neerlegt, kan de Raad enkel maar vaststellen dat deze niet werden toegevoegd aan het verzoekschrift of het administratief dossier, noch via aanvullende nota werden neergelegd. De Raad kan dan ook geen kennis nemen van deze stukken.

5.1.11. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van zijn zaak. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het volharden in zijn herkomstregio en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

5.1.12. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Sur Dag in het district Rodat, gelegen in de provincie Nangarhar en dat: *Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Rodat gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Rodat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, g 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

5.1.13. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1.14. Verzoeker maakt ter terechtzitting melding van een vrees voor vervolging, vanwege het verhoogd risico om bij een terugkeer te worden beschouwd als 'verwesterd', omwille van zijn verblijf in Europa.

5.1.15. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of*

individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot '*qisas*'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot '*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *"taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van '*zina*' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

5.1.16. De Raad herhaalt vooreerst dat het louter hebben verbleven in een Westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde Westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – in beginsel geen afdoende reden is om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen waarom dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl, hem in dermate negatieve aandacht van de taliban brengt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Tevens komt het aan verzoeker toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd.

5.1.17. Het louter verwijzen naar zijn verblijf van enige tijd in Europa, volstaat aldus niet om een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer aan te tonen. Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan op grond waarvan kan worden aangenomen dat hij daadwerkelijk is verwesterd, dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij een vervolgingsvrees dient te koesteren louter en alleen omwille van zijn verblijf in het Westen. De Raad herhaalt dat uit objectieve landeninformatie heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Verzoeker brengt geen objectieve informatie bij, die deze beoordeling doorprikt. Ter terechtzitting verklaarde verzoeker enkel dat hij werkt in een fabriek, de taal heeft geleerd en in België vrienden heeft gemaakt. Deze elementen worden niet verder geconcretiseerd en verzoeker legt hiervan ook geen enkel concreet stavingstuk neer. Verzoeker blijft dan ook in gebreke een concreet en diepgaand beeld te schetsen van de impact van zijn verblijf en activiteiten alhier op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor in een situatie komt dat hij dermate onder de negatieve aandacht van de taliban komt, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de thans binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen.

De duur van zijn verblijf in België sinds juli 2020, *in casu* vier jaar, is verder niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden, ook al zijn deze intussen aanzienlijk aangescherpt. Verzoeker was immers 20 jaar oud op het moment dat hij Afghanistan verliet, zodat kan worden aangenomen dat hij al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, ook al zijn deze intussen aanzienlijk aangescherpt, en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een terugkeer. Minstens concretiseert verzoeker onvoldoende waarom dit zo zou zijn. Verzoeker heeft bovendien nog een familiaal netwerk in Afghanistan, met name zijn vader, moeder, broer en zussen waarbij hij met zijn broer nog contact onderhoudt, zodat hij zich desgevallend bij hem kan informeren omtrent de huidige geldende regels en normen (zie NPO, p. 7).

5.1.18. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers recente herkomstregio en aldus van zijn relaas dat zich aldaar zou hebben afgespeeld (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

5.1.19. Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van verzoeker naar algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door hun familie worden verstoten omdat zij met schaamte en mislukking worden geassocieerd. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA “Guidance Note” van januari 2023, die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofdte sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

5.1.20. In zoverre verzoeker nog gewag maakt van het leven onder talibanbewind, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en lijfstraffen, willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde landeninformatie bevestigen dat praktijken van buitensporige bestraffingen nog steeds plaatsvinden, en dat het talibanregime zeer repressief is, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat elke Afghaan die vanuit Europa terugkeert zal worden gevisieerd of onderworpen aan vervolging of onmenselijke of vernederende

behandelingen, noch brengt verzoeker informatie bij die daar heden doet toe besluiten. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

5.1.21. Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

5.1.22. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de richtlijn 2011/95/EU (voorheen de oude artikelen 2(e) en 15 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming).

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het risico moet echt zijn, en dus werkelijk en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, volstaat de vaststelling dat verzoeker op deze grond geen subsidiaire bescherming vraagt.

5.2.3. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door de commissaris-generaal, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en

humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

5.2.5. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

5.2.6. Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.7. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevonden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en

gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als "meest actieve groep" tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als "veel minder actief dan in 2022". (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5)

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjiietische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7)

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen.

'*Explosive remnants of war*' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats. (EUAA Country Guidance Afghanistan, mei 2024, p. 113; COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als "explosies/geweld op afstand". In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('*Explosive remnants*') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA Country Guidance Afghanistan, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als "gevechten", 33 als "explosies/geweld op afstand" en 105 als "geweld tegen burgers" (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van "minstens" 17 doden en 'tientallen' gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op. (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 6)

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

5.2.8. De Raad wijst erop dat verzoeker geen elementen heeft aangedragen, die van aard zijn om de eerder door de commissaris-generaal en door de Raad gedane beoordeling te weerleggen, dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar. Aangezien verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn precieze regio van herkomst, verschaft hij de Raad niet de nodige gegevens om de hierboven gedane veiligheidsevaluatie te concretiseren op zijn regio van herkomst. Volledigheidshalve wijst de Raad er alleszins op dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat het geweld in verzoekers voorgehouden regio van herkomst, Nangarhar, geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

5.2.9. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift nog verwijst naar arresten van de Raad, dient te worden benadrukt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, te meer daar er thans meer informatie voorligt over de actuele situatie in Afghanistan. De commissaris-generaal heeft tevens, bij zijn aanvullende nota van 21 juni 2024, de gehanteerde landeninformatie geactualiseerd.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

V. LAUDUS,

De griffier,

V. LAUDUS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. DENIES